

ДЕТСКА

РАДОСТЪ

КНИЖКА ЧЕТВЪРТА

1923—1924

ГОДИНА ДЕВЕТА

ЗИМА.

Отъ Робертъ Стевенсонъ.

Късно слънцето изгрѣва,

Рано то залѣзва въ мракъ.

Малко презъ деня посвѣти —

И за сънъ си лѣга пакъ.

И преди да се разсъмне,

Още въ тъмно ставамъ азъ;

Бързо дрехитѣ нахлузвамъ,

Че наоколо е мразъ.

И до печката присѣдамъ,

Стоплямъ своитѣ крака,

А следъ туй навънъ се спущамъ

Съсъ шейната презъ снѣга.

Но навънъ излизамъ само

Съсъ кожухче и калпакъ:

Сипе вѣтърътъ въ лицето

Сякашъ лютъ пеперъ — не снѣгъ!

И навредъ снѣгътъ предъ мене —

Като сребърна трева.

Езерото — заледено,

Като млинче въвъ тава.

Гео Милевъ.

